

ÉVKÖZI III. VASÁRNAP**B év**

1-4 oldal

Olv.: Jón 3,1-5.10 – 1Kor 7,29-31 – Mk 1,14-20

Az első tanítványok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Ma Szentírás vasárnapja van!***

Kedves Testvérek! Díszhelyre helyeztük ki a Szentírást, Isten Szavát. A Szentírás felszólít bennünket: Vizsgáljátok az idők jeleit! Ha engedünk ennek a felszólításnak, akkor azt kell mondani, hogy az Egyház hajója zátonyra szaladt. A hajó, bármekkorák a hullámok, ha jól megépített, akkor a legnagyobb hullámok fölött is lebeg. Ha zátonyra szalad, akkor a viharok összetörik! Az Egyház hajójának hivatása, hogy a fuldokló embereket kimentse mindabból a bajból, amelybe igen sokszor mi magunk sétálunk be. Vagy egymás számára teremtünk olyan helyzetet, ami elviselhetetlennek tűnik.

Olyan időket élünk, amikor az embernek olvasni kell az idők jeleiből!

Minket nagyon komolyan érint az, hogy mi lesz a kereszténységgel? Mi lesz az európai kereszténységgel? Hogyan tovább? A Szentírás az Isten Szava, ahonnan jön ez a kérdés. Ha a Bibliát forgatjuk, akkor nagyon fontos üzenettel szembesülünk, a szó erejével!

A Szó teremtette a világot!

Amikor ezen elmélkedünk, akkor gondoljunk arra, amit a Teremtés Könyvében olvasunk: Az Isten szólt és a világ lett! Az Isten szólt és a világ különböző lényei megszülettek! Ma ezzel a világgal - és ezen a világon - sok gondunk van nekünk, embereknek. A szóval van gondunk! Szentírás vasárnapján az Isten Szava van a középpontban, a Szó kegyelme tartozzon újra az életünkhöz! A világ összes baja abból adódik, hogy az emberi szó újabban nem teremtő szó. A szó nem összeköt bennünket, nincs kegyelmi ereje, hanem egyszerűen lebeg az emberi szó.

Ma azért imádkozunk, hogy az Isten Szava előttünk álljon, a teremtő szó! Az emberi szó méltósága kegyelmi erővel bírjon és egymáshoz vezessen bennünket. Az egységet teremtsen meg, a szeretetet hozza el világunkba. Ma arra szólít fel bennünket az Egyház, hogy az Isten Szavára jobban figyeljünk! Én azt kérem, hogy a magunk szavát Isten ajándékának tartsuk, amely kapcsolatot teremt, egységet, szeretetkapcsolatot és akkor megmenekül a világ!

Ezt a szentmisét egy kedves Testvérünkért, Paliért ajánljuk fel!

Holnap lesz Pál-forduló, Szent Pál megtérésének az emléknepje. Kérjük az ő számára azt a kegyelmet, amely a mindennapi újjászületést ismerteti meg vele! Tartsunk önvizsgálatot.

Szentbeszéd***Az idő rövid!***

Kedves Testvérek! Az életünkkel kapcsolatosan szoktunk erről gondolkodni: Mennyi az éveink száma? Az Isten jóindulatából és irgalmából mennyit mér nekünk az időből? A mai vasárnap üzenetére figyeljünk, a bevezetőben említettem: *figyeljétek az idők jeleit!* Ez azért

fontos, mert ez által lehet értelmet adni a mi időnknek is, lehet súlya, tartalma ebben az időben a mi cselekedeteinknek, a mi életünknek. Ha ezt a gondolatot tovább viszem, akkor éppen a mai időre gondolva és a mai evangéliumi üzenetre:

A végső időkben élünk!

A Krisztus utáni időt a keresztény gondolkodás szerint így nevezzük: beteljesedett az idő, a végső időkben élünk. A kérdés az: Mit jelent számunkra, hogy elérkezett az Isten országa? Erről többször is elméltünk itt a templomban, hogy az Isten országa ebben a világban a megkezdett örök élet. Ez a szeretet birodalmát szeretné valamiképpen jelenteni!

***A mi küldetésünket az időben, a végső időkben:
Isten és ember közös történeteként gondoljuk!
Ez az üdvtörténet!***

A végső időkben az ember tegyen meg mindent, hogy a Föld az otthona legyen, a világ megváltott világ legyen! Jézus azért jött, hogy megváltsa a világot, megváltson bennünket, embereket! Elmúlt vasárnap arról elméltünk, hogy az Isten személy szerint mindegyikünket szólít, megszólít, hív! Innen bogozzuk ki az ember hivatását, hogy az Isten hív, elhív bennünket! Mit jelent ez a személy szerinti megszólítás? Mit jelent, hogy az Isten a mi emberi életünket hivatás szerint értékeli, értelmezi?

A mai vasárnapon Jézus ezzel a bejelentéssel áll elénk: Beteljesedett az idő! Térjete meg! Változtassátok meg gondolkodásotokat! Az időt, ami adatik nekünk, jól használjuk fel. Istennel közösségben, üdvtörténetileg hasznosan, értelmesen. A közös történet úgy kezdődik, hogy Jézus azt mondja: Tartsatok bűnbánatot, higgyetek az evangéliumban! A mai vasárnapon tesszük ki trónusra az evangéliumot. Nagyon fontos, hogy jól értsük, mit jelent az, hogy tartsatok bűnbánatot. Nagyon radikális Jézus megszólítása, elhívása is!

A bűn az Isten nélküli élet! A bűn az, amikor az ember életéből kimarad az Isten és csak emberi életet él! Nem egyszerű erről beszélni, mert ***az Isten nélküli emberek*** igen sokszor magukat többnek tartják, különbnek tartják azoknál, mint akik Istenre hivatkoznak. Lehet is akár ez igaz esetenként, általánosságban biztosan nem, mert az Isten nélküli világ csak emberi világ. A csak emberi világ pedig önző! Mindenki nézzon önmagába, az emberi természetünk önző és ez az Isten nélküli ember élete. Az Isten nélküli ember, az önző ember a maga javát, a maga érdekét nézi mindenben. ***Az istenes ember,*** a megtért ember, a bűnbánatot tartó ember pedig Istenhez csatlakozik, ahhoz az istenhez, aki Jézus Krisztusban a Megváltó!

A megváltásunk azt jelenti, hogy önző emberekből önzetlen emberek leszünk! Az önző ember az magányos, magának élő, mindig a maga javát, érdekét nézi. A meghívott ember, a Megváltó által megszólított ember elindul az istenes úton, a magának élő emberből a másikért élő emberré lesz. Ez a megváltás! Az ember hivatása ezt jelenti: a magának élő emberből a másik emberért élő emberré váljunk. Ez által elérhető legyen a közös életünk.

Ha az ember csak Robinsonként élne egyedül, akkor gondoljon, amit akar magáról! Abban a pillanatban, amint rajtam kívül más is van, akkor az embernek nem lehet úgy élni, hogy figyelmen kívül hagyja azt a másikat. Igazodunk, alkalmazkodunk, nagylelkűek vagyunk, jótetteink vannak egymás javára, egymásért, hogy ez az élet elérhető legyen. Higgyetek az evangéliumban ezt jelenti. Tehát az Isten nélküli emberből bűnbánattartás révén istenes ember lesz. Nem azt jelenti, hogy minden helyzetben, minden körülmények között sikerül nekünk e

szerint élni. Nem vagyunk ilyen radikálisak a jóban. Higgyetek az evangéliumban, megváltott emberként a szeretet országát, Isten országát igyekszünk fölépíteni ebben a világban.

Az életünk Istentől kapott hivatás! A Megváltó azért lett Emberré, hogy megmutassa nekünk, milyen az, amikor az ember nem magának él! A tanítása erről szól, ezért olyan fontos a keresztény üzenet, ami az Isten üzenetének a megjelenítése ebben a világban. Tudjunk együtt élni úgy, hogy ez a boldogságunkat jelentse, hogy az életünknek értelmet adjon!

Jézus szólítja a halászokat - akikről hallottunk – és ők válaszolnak erre a hívásra! Jöjjetek, kövessetek Engem, mondja Jézus! Ezek a halászok az életükkel válaszolnak. Azt olvassuk az Írásban: Mindenüket otthagyták és követték Őt! Itt van egy nagyon lényeges kérdés, amit tisztán és jól kell látni. Amikor azt mondjuk, hogy mindenüket otthagyták és követték Őt, akkor ez nem azt jelenti, hogy a munka világát elhagyták. Hanem azt jelenti, hogy ezek az emberek fölismerték, hogy a Jézushoz tartozásból, a Megváltóval való kapcsolatból megváltott emberekké lesznek, vagyis egymásért élő emberekké lesznek.

A munka hozzátartozik az életünkhöz, nem az a hivatásunk! A munkát azért kell végeznünk, hogy magunkat eltartsuk, hogy működjön az élet. A munka a közösség felől is nézhető, hogy működjön a közösség, ahol különböző emberek vannak. Nem vagyunk egyformák, vannak, akiket el kell tartani adottságaik miatt, vagy hátrányos helyzetűek. Ez a mi világi életünk.

Ebből az életünkből hív közelebb magához Jézus, hogy hozzá tartozunk! Ez egy radikális döntés, önmagunkkal mért, életünkkel mért kapcsolat Istennel. Ennek a kapcsolatnak kibontakozása a kapcsolatunk egymással. Ez a megváltott emberek kapcsolata, a megtért emberek világa. Az egyénieskedő emberből közösségi ember lesz. A kicsinyes emberből nagylelkű ember lesz. Az élet gondját-baját, amit igen sokszor egymás nyakába mi magunk teszünk, ezt nagylelkűen hordozzuk el. Ez egy új világ! Jézus erre hív bennünket!

Az idő betelik! Végső időkben élünk! A megváltott világ új értelmét kell fölfedezni ebben a hívásban és ebben a kapcsolatban, ahova Jézus elhív bennünket. Ez nem azt jelenti, hogy egy kis időre odacsatlakozunk, aztán megint élünk valami mást, mint egy vendégmunkás. Az élet nem erről szól. Olvashattuk, hogy Németországban sok feladat összeomlott, amikor a vendégmunkások nem mentek elegendő létszámban Romániából, Lengyelországból. Erre nem lehet építeni közös életet! Arra se lehet építeni közös életet, hogy jöjjenek vendégmunkások, aztán majd megoldódnak a feladatok. Ez nem az élet természetes rendje. A munka hozzátartozik az életünkhöz. Nem terhelhetjük meg egymást lustaságunkkal, kényelmünkkel.

Önmagunkkal tartozunk Istennek és önmagunkkal tartozunk egymásnak! Ez a megváltott ember élete! A végidőkben élő ember élete! Ez a keresztény ember élete, ez van válságban Európában, mert hátat fordítottunk Istennek és az Isten nélküli életet éljük. Ma így mondják, hogy szekularizált élet, e világi élet. Az e világi élethez nem tartozik hozzá a megváltottság tudata, kegyelme, hogy önmagunkkal tartozunk nemcsak az Istennek, hanem egymásnak is.

Jézus meghirdeti, hogy az ember a megváltott ember életútján induljon el! Aki Jézussal találkozik, az erre kap meghívást. Ez az emberi élet reménye, a világ reménye, hogy egyre több olyan ember van, aki így gondolkodik. Akik nem így gondolkodnak, azok Isten nélkül élnek, vagyis bűnösök! Az emberek nem szeretik az Isten nélküli életet úgy hallani, hogy bűnös. Az emberek úgy gondolják, az a bűn, amit ők annak tartanak. Nem!

A bűn az, amikor az ember nem életével tartozik Istennek és a másik embernek! Ez a bűn!

Ennek millió megjelenése van! Elindulunk-e ezen az úton? Meghalljuk-e Jézust, aki hív, hogy vele közösségben megváltott emberi életet éljünk. Egymásnak tartozunk az életünkkel! Jó lenne, ha egyre több ilyen megnyilatkozásunk lenne, hogy az életem a te életedet szolgálja! Minden szentmisét ezzel kezdünk: Uram irgalmazz! A fogalmat gondoljuk egyszer végig. Mózes az égő csipkebokornál kérdezi a jelenség közepette, hogy ki vagy te, aki üzensz általam? Hallja Istentől: Aki Van! Aki az Úr! Aki cselekvően van értetek!

Rendkívül fontos, ha egymásért vagyunk, akkor ez cselekvően egymásért való lét! Nem szólam. Isten, aki van, értünk van! Micsoda felszabadító üzenet ez! A Szentírás-magyarázók szerint Isten férfi eleme, aki cselekvő, érted cselekvő, tevőleges. Ez a férfiember hivatása, hogy cselekvően van jelen a világban és az emberi kapcsolataiban.

A másik elem az irgalmazz! Irgalom héber fogalom, megrendültséget jelent! Ez az asszony világa, aki megrendül attól, hogy ő egy magzatot hordoz a méhében. Ez megrendítő! Áldott állapotnak mondjuk. Ha belegondolunk, ezt nem értjük meg. Attól megrendítő, hogy mennyire kiszolgáltatott az a magzat. Mennyire kell védeni azt a magzatot, hogy kifejlődjön és a világra jöjjön! Azt is mondhatnám, ez az Isten asszonyi eleme, aki megrendül a mi helyzetünkön, hogy mennyire irgalomra szorulunk. Mennyire védelemre szorulunk mi magunk is és az egymással való kapcsolatunkban is.

Isten irgalmas Isten, aki megrendül látva a mi helyzetünket, felénk fordul és biztonságot, védelmet akar adni nekünk embereknek. Ez a hitnek, a vallásnak, a kegyelemnek védettsége és biztonsága! Ezzel nem rendelkezhet az Isten nélküli ember. Erről mond le, erről a gazdagságról. Mi megtért emberek vagyunk, Istenhez tartozó emberek vagyunk, erre mondunk igent, hogy a kapcsolatunkban a másik ember biztonságát, védelmét szolgáljuk. Az Irgalmas Rendnek ez az üzenete, ez a küldetése. Ezt csak megtért emberek tudják megvalósítani, nem csak a betegek felé, mindenki felé más-más mértékben.

Jézus bejelenti, hogy elindult az üdvösség útján, amelyre minden embert hív, hogy éljenek az Isten cselekvő szeretetéből. Mi Istent Istenünknek valljuk, ezért tevékeny szertettel építjük Isten országát ezen a Földön, egymás életét szolgálva, egymásnak védelmet, biztonságot adva. Ez a megváltott világ! Erről mond le a hitetlen világ! Mi aggódunk, látva az idők jeleit, tudunk-e olvasni ezekből a jelekből? Tudunk-e úgy gondolkodni, hogy ez nekünk szóló felszólítás, felhívás! A meghívás nem arról szól, hogy ki mit tesz.

***A meghívás azt jelenti,
hogy személy szerint mi hol állunk?
Isten velünk van!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ezen a héten, ***csütörtökön lesz Aquinói Szent Tamás ünnepe.*** Ez az ő Oltáriszentséget dicsőítő himnusza, amit most énekeltünk. Köszönjük neki ezt a csodálatos hitvallást is és az egész hitvalló életét! Most az Isten áldásával megyünk az utunkon. Kérjük a Jóistentől, hogy tette kész férfiember alkossák a keresztényeket, akik tudják, hogy tennivalójuk van egymásért, övéikért és minden emberért. Megrendült szívű asszonyok alkossák keresztény közösségeinket, akik tudják, hogy Isten titkának hordozói. A Jóisten igazi hívó meggyőződésű emberekké avasson bennünket!

+ Á L D Á S +